

Kápolnásfalu a Központi-Hargita hegység délnyugati előterében, a Nagy-Homoród és Kis-Homoród folyók vízválasztóján, a 13 A. műút mentén, Székelyudvarhelytől 22, Csíkszeredától 30 km-re fekszik. A település tengerszint feletti magassága 875 m.

Első hivatalos írásos emlék az 1722 -ből származó csonka anyakönyv. A terület már a XI-XII. században lakott hely volt. Ezt igazolja a Gyulafehérvári Püspökség levéltárában lévő irat, mely szerint a község 3 aranyat és 60 tízes adót fizetett.

A következő századokban sehol sem találunk feljegyzést, azonban annyi bizonyos, hogy a 150 éves török pusztítás és a protestantizmus terjedésekor a község sok nehéz napot élt át. Fekvésénél fogva, sokszor került portyázó hadak, később az erdélyi fejedelmek átkelő vagy gyülekező katonai hadak útjában, akik állandóan zaklatták, zsarolták az itteni lakosságot. Emiatt a fejlődésnek indult község elpusztult.

Istvánfy plébános 1724-ből származó "Monográfiája" leírja, hogy a falut Bocskay István (1604) telepíti vissza, főleg Csíkból, Gyergyóból, Háromszékről hoz családokat. A község legelső kápolnája 1710-ben épült, amiről állítólag nevét is kapta, helyében 1797-ben épült a mai templom. 1721 május 13-án XII. Kelemen pápa a Kápolnásfalvi kápolna (templom) javára búcsut engedélyez Szent Péter &e acute;s Pál tiszteletére. 1844-45-ben építette a község a temetői kis kápolnát a Szentkereszt felmagasztalására, ezt a napot máig is ünneplik.

Bizonyára szeretne többet is megtudni településünkrõl. A honlapon több, hasznos információt talál. Nézegesse nyugodtan és jószivvel, s ha személyesen látogat el Kápolnásfaluba, otthon fogja érezni magát, melyet õszintén kivánunk.